

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)
SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)
SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **P. S.**
skazanego z art. 209 § 1a k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 13 lutego 2025 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej
z dnia 28 września 2023 r., sygn. akt II K 885/23,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Dąbrowie Górniczej do ponownego rozpoznania.**

Jarosław Matras

Jerzy Grubba

Marek Pietruszyński

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 września 2023 r., sygn. akt II K 885/23, Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej uznał oskarżonego P. S. za winnego popełnienia zarzuconego

mu czynu z art. 209 § 1a k.k. i za to na podstawie art. 209 § 1a k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 6 października 2023 r. bez postępowania odwoławczego.

Kasację na korzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił orzeczeniu *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 366 § 1 k.p.k., polegające na zaniechaniu wyjaśnienia wynikających z akt postępowania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, związanych z odbywaniem przez oskarżonego kary pozbawienia wolności od 27 grudnia 2022 r. do 26 kwietnia 2023 r., w konsekwencji czego również z rażącą obrazą art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., w części dyspozytywnej wyroku P. S. przypisano uchylanie się od łożenia rat alimentacyjnych na rzecz uprawnionych pokrzywdzonych od 1 sierpnia 2022 r. do 11 marca 2023 r., w zakres którego wchodzi okres, w którym oskarżony nie miał obiektywnej możliwości wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego z uwagi na pobyt w zakładzie karnym”*.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna i to w stopniu uzasadniającym jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem wskazanego w zarzucie przepisu prawa procesowego. W niniejszej sprawie doszło do wskazywanych przez Prokuratora Generalnego zaniechań związanych z prawidłową weryfikacją istotnych okoliczności sprawy, w szczególności obiektywnej możliwości wywiązania się skazanego z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego w okresie wskazanym w zarzucie aktu oskarżenia i przyjętym w sentencji wyroku.

Jak wynika z sentencji wyroku skazanemu przypisano uchylanie się od łożenia na utrzymanie P.1 i W. S. od 1 sierpnia 2022 r. do 11 marca 2023 r., a zatem także w czasie, w którym skazany przebywał w zakładzie karnym. Załączona do kasacji informacja z Krajowego Rejestru Karnego wskazuje, że skazany P. S. w dniu 27

grudnia 2022 r. został osadzony w jednostce penitencjarnej, gdzie do dnia 26 kwietnia 2023 r. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Sosnowcu w sprawie o sygn. akt IX K 702/21. Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej orzekając w tej sprawie miał możliwość dokonania takiego ustalenia, gdyby właściwie analizował akta sprawy. W nich bowiem były informacje na temat odbywania kary przez oskarżonego w marcu 2023 r. (por. k. 24v; k. 33v oraz osobiste pismo oskarżonego informującego o odbywaniu kary od grudnia 2022 r. – k. 99, które zresztą zostało ujawnione w trakcie rozprawy głównej – k.104). Oczywiście więc jest, że sąd *meriti* dopuścił się rażącej obrazę prawa procesowego, tj. art. 366 § 1 k.p.k. której należy upatrywać w zaniechaniu poczynienia jakichkolwiek ustaleń w zakresie czasu pobytu oskarżonego w zakładzie karnym. Analiza wskazanych informacji potwierdza, że procedujący w tej sprawie sąd winien był wyjaśnić, okoliczność dotyczącą czasu w jakim oskarżony był pozbawiony wolności, a następnie fakt ten uwzględnić przy dokonywaniu oceny zasadności postawionego mu zarzutu i ewentualnie, w przypadku przyjęcia popełnienia przestępstwa, czasu jego realizacji.

Konsekwencją naruszenia prawa procesowego wskazanego w kasacji stało się przypisanie skazanemu uchylania się od łożenia na utrzymanie małoletnich P.1 i W. S. także w okresie, w którym skazany nie miał obiektywnej możliwości wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego z uwagi na pobyt w zakładzie karnym.

Słusznie zauważa skarżący, że zmodyfikowanie czasu przestępstwa i ograniczenie okresu niealimentacji mogło znacząco zaważyć chociażby na wyborze rodzaju, jak i wymiarze kary orzeczonej wobec P. S. .

W powyższej sytuacji konieczne było uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dąbrowie Górniczej.

Z tych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

[f.n]

Jarosław Matras

Jerzy Grubba

Marek Pietruszyński